

**ת"פ 55206/18 - מדינת ישראל נגד אסום - חברה קבלנית לבניין
בע"מ ח.פ. 511775090, שלומי אסולין 3. שלום כהן**

בית הדין האזרחי לעבודה באר שבע
ת"פ 55206-06-18 מדינת ישראל נ' אסום - חברה
קבלנית לבניין בע"מ ואח'

<p>בפני <u>כבוד השופטת יעל אנגלברג</u> שהם <u>הנאשימים:</u> מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד יצחק שעון /או מאשה שנייאור נגד 1. אסום - חברה קבלנית לבניין בע"מ ח.פ. 511775090 2. שלומי אסולין 3. שלום כהן ע"י ב"כ עו"ד ד"ר אמיר קמנצקי</p>	
---	--

自然而 דין

רקע עובדתי

1. הנואשת 1 היא חברה העוסקת בבניה. הנואשם 2, הוא מנהל החברה ובעליה ואילו הנואשם 3 הוא מנהל העבודה באתר.

2. בהתאם להכרעת הדין מיום **30.9.21** הנואשימים הורשו בעבירות כדלקמן:

הנאשת 1 בעירה של אי הצבת שלט במקום בולט לפי תקנה 7 לתקנות הבטיחות לעבודה (עבודות בנייה), תשמ"ח-1988 וכן לפי סעיפים 191 ו-225 לפקודת הבטיחות לעבודה (נוסח חדש), תש"ל-1970; ובעירה של העסקת עובדים בגובה לא חיבור לרמתה בטיחות לפי תקנה 8(א) לתקנות הבטיחות לעבודה (עבודה בגובה), תשס"ז-2007 וכן לפי סעיפים 191 ו-225 לפקודת הבטיחות לעבודה (נוסח חדש), תש"ל-1970.

הנאשם 2 בשתי עבירות של הפרת חובת פיקוח ואי נקיטה באמצעות סבירים למניעת ביצוע העבירות שביצעה הנואשת 1 - לפי תקנה 7 לתקנות הבטיחות לעבודה (עבודות בנייה) תשמ"ח-1988, ותקנה 8(א) לתקנות הבטיחות לעבודה (עבודה בגובה), תשס"ז-2007, וכן לפי סעיפים 191, 222 ו-225 לפקודת הבטיחות לעבודה (נוסח חדש), תש"ל-1970.

הנאשם 3 בחמש עבירות של אי גידור משטחי עבודה ואחריות מנהל עבודה לפי תקנות 5 ו-9(א) לתקנות

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

הביטחות בעבודה (עבודות בניה), תשמ"ח-1988 וכן לפי סעיפים 191 ו-225 לפקודת הבטיחות בעבודה (נוסח חדש), תש"ל-1970.

טענות הצדדים

3. **המאשימה טענה לעוני העונש**, כי מדובר בעבירות מתחום הבטיחות בעבודה וכאשר גם אם יקבע כי מדובר באירוע אחד אין משמעות הדבר שמדובר במעשה אחד. לגבי **הנאים 1-2** מדובר בהפרת החובה להתקנת השلط וכן לגבי קשירת העובדים ברמת בטיחות בזמן העבודה ואילו בנוגע **לנאשם 3** מדובר בחמישה מעשים שונים של אי גידור מקומות שבהן מבוצעת עבודה בגובה.

המאשימה טענה כי העונש המקסימלי הקבוע בחוק לכל מעשה כאשר מדובר בעבירות העולות לגורם למות או חבלות גוף הוא **29,200 ₪** ובמקרה של אי התקנת שלט **14,400 ₪**.

המאשימה טענה, כי אחוז גבוה של התאונות הקטלניות בתחום הבניה הוא תוצאה של אי קיום הוראות בכל הנוגע לבטיחות העובדים בזמן העבודה בגובה שכן בזמן העבודה בגובה עובד המבצע עובדה פיזית, דעתו מוסחת ואם לא ננקטים אמצעי בטיחות הוא עלול ליפול. המאשימה טענה גם כי העבירות נעשות מ너ע כלכלי של חיסכון ועל כן יש ליתן עונשה כלכלית מرتיעה. המאשימה טענה, כי בהתחשב בעובדה שאין לנאים עבר פלילי קודם מחוד גיסא והצורך בהרעתה הרבים מאייך גיסא ובהתחשב מתחם העונשה יש להעמיד את העונשים כדלקמן: **לנאשם 1** - על סך של **28,000 ₪** (בגין אי הצבת שלט ובגין העסקת עובדים בגובה ללא חיבור לרמת בטיחות); **לגבי הנאים 2** - על סך של **28,000 ₪** או ימי מאסר תמורהם (בגין אי הצבת שלט ובגין העסקת עובדים בגובה ללא חיבור לרמת בטיחות); **ולגבי הנאים 3** - על הסך של **50,000 ₪** או ימי מאסר תמורהם (בגין אי הצבת שלט ובגין הגנה וטענות הנאים מלמדים על אי לקיחת אחריות ופסיקת בית הדין מעלה שראוי ליתן עונשה כלכלית מرتיעה, עונש שבნסיבות של אי הרשעה לא ניתן להטילו).

אשר להימנע מהרשעה - טענה המאשימה, כי לא מתקיימות בעניינים של הנאים נסיבות חריגות וקיצוניות המצדיקות הימנעות שczzo. לטענה, עבירות בתחום הבניה נעשות בדרך כלל על ידי אנשים נורמטיביים, ניהול ההגנה וטענות הנאים מלמדים על אי לקיחת אחריות ופסיקת בית הדין מעלה שראוי ליתן עונשה כלכלית מרתיעה, עונש שבנסיבות של אי הרשעה לא ניתן להטילו.

4. **הנאים טענו מנגד**, כי בנסיבות התקיק יש להימנע מהרשעת הנאים תוך שימוש באיזונים ובבלמים שקבע המחוקק.

הנאים הפנו למסקירת השירות המבחן וטענו כי מדובר בכל מסיע באופן מהותי במערכת המשפט הפלילי כאשר שירות המבחן נתן המלצות חד משמעות לגבי הנאים ואף לא התלבט אם יש מקום

להרשיע או לא. נציגי שירות המבחן שהם אנשי מקצוע מנוסים פרטו את דרך מחשבתם והילוכם, ציינו את עברם הנקי של הנאים והמליצו את שהמליצו. הנאים טוענים כי גם בעניין הנאשمت 1 שהוא תאגיד, יש מקום להימנע מהרשעתה שכן גם היא נעדרת הילכים פליליים והרשעות קודמות ובהתக"ם הנسبות החיריגות של המקירה, אין להרשעה כאשר הרשעתה עשויה לפגוע במוניטין עסקו. הנאים טוענו, כי גם בעבירות מסווג שבענינו כאשר מדובר בעבירה ראשונה, בעבירות בטיחות שלא גרמה לנזק או פצעה, ישנה נטייה ברורה להימנע מהרשעה כאשר במידה ותהא הרשעה, הפגיעה הכלכלית בתאגיד תהא עצומה.

5. הנאים טוענים, כי מדובר על אירוע שהתרחש לפני שנים רבות כאשר ההליך המשפטי הוגש כשתים לאחר האירוע ובמשך כל התקופה, החבורה, הנאשمت 1, בעלייה הנאשمت 2 ומנהל העבודה הנאשمت 3, לא עברו עבירות פלilioות, לא גילו התנהגות עברינית ואף צורפו לפרוייקט הכוכבים בתחום הבטיחות. לטענתם, ככל שהתקדם הזמן הילכו פחתו העבירות והצטמצמה רשימת העדים ואחד העדים אף הודה כי בגין עבירות אלה היה מטייל רק קנס מינהלי או מצוי צו בטיחות וכי מדובר באכיפה ברורנית אשר מלכתחילה פעלה המאשימה באמצעות מפקח שפועל כאשר ישנה כוונה להגשת כתבי אישום. הנאים טוענים, כי המאשימה לא הציגה כתבי אישום הגישה בתקופה המקבילה בעבירות מקבילות זו זאת למרות בנשיות הנאים וטענתם לאכיפה ברורנית. לטענתם, לא הוכחה המאשימה כי קיימת החמרה במדיניות האכיפה הכלכלית אלא רק טענה למבצע שננקט בפועל לשתי חברות גדולות האחת באזרם המרכז ואחת באזרם הדרום. לעומתם, גם אם יש החמרה במדיניות אכיפה אז ענישה זו אמורה להיות הדרגתית ואין להטיל את מלא העונש במקרה אחד, אזרם וambil'ו שנגרכם כל נזק. הנאים טוענו למחדלי חקירה ובهم העובדה שהפועלים שעבדו בגובה לא נחקרו ולא התאפשר הבירור של טענת ההגנה המהותית, על גבי התמונות לא ציינה שעת הציום על אף שטענת הנאים הייתה שלעובדים היו רתומות והם רק הסירו אותן לצורך הליכה לאורחות הצהרים.

6. עוד טוענו הנאים שאין קוRELציה בין הנזק האדיר שיגרם לחברה, למאות עובדייה ולבני השכיטה לבין הסיטואציה המעשית. כמו כן, הם מפנים לכך שהפרסום השלילי שנעשה בתקורת ואשר הוצא על ידי דוברות משרד הכלכלה ונמסר לכתבים, גם שלא היהאמת, גרם נזק כלכלי מיד, פגעה באמון הבנקים ופגיעה נוספת.

אשר להרשעה בעניין השלט - טוענו הנאים שאין ניתן לעבירה זו כל משקל לצורכי ענישה.

אשר לעובדה בגובה - טוענו הנאים כי לכל העובדים הונפק וניתן ציוד מגן (רתמות) נעלים וקסדות וטענת הנאים כי מדובר היה בהפסקת צהרים, לא נסתרה.

הנאים טוענים, כי אין מחלוקת שהמצב תוקן, כי מונו אנשי בטיחות נספים ואין הישנות של המעשים בטוח של שנים; המפקחים ביקרו רק בשני בניינים ולא בחמשה; מפקח עבודה אזרם הבהיר שהוא עצמו היה נוקט בצו מינהלי. לעומת זאת, יש פער עצום בין כתוב האישום הראשוני והחדשות

הראשונים לבין התוצאה הסופית שמדובר בעבירות איזוטריות.

הנאים טוענים, כי הצבירות הטענות, החל מה עבר ללא דופי של הנאים כליה משך ההליכים, באפיהם, מחדלי החקירה, שינוים בכתב האישום ופרק הזמן שחלף, כל אחת מהן יכולה להקל בעונש ועל פי תורת הצבירה, יכולה להביא גם לביטול הרשותה.

7. הנאים טוענים, כי **הנאשם 1** היא חברה שהוקמה בשנת **1993** וקודם לכך הייתה קיימת עסקה מושהה של אביהם של בעלי השיטה הנוכחים שעבד שנים רבות כקבילן ולא לחברה, לחברת אין עבר פלילי גם שהוא עסוקת שנים רבות בתחום שהוא מסוכן וכי הרשות החקרה פגעה למשהה בכל מי שיופיע בה. בעלי המניות של החברה הם שלושה אחים בני משפחת אסולין, שלושתם שירותו בצדנין, שלושתם בעלי תארים אקדמיים כאשר הנאם 2 המשמש כמנכ"ל החברה הוא מהנדס בניין, אח נוסף הוא רואה חשבון ואח שלישי הוא יועץ משפטי פנימי. בעלי השיטה והחברה עצמה מצוים בשדרות מטגוררים בה, החברה מעסיקה **67** עובדים ישראלים מרביתם בעלי משפחות צעירות כאשר **98%** מהם תושבי הדרום ועוטף עזה וכן מעסיקה החברה באופן ישיר **44** עובדים פלסטינים ו-**185** עובדים זרים והיקף האנשים המעסקים על ידה כקבילני משנה מגיעים למספרים כפולים ומכפולים. מנהלי העבודה ברובם אנשים ותיקים אחרי גיל פנסיה שנורו בעבודתם מחמת ניסיון ובמשרד הראשי מועסקות **60** נשים. הנאים טוענים כי החברה הקימה 90% מהמוסדות הממוגנים בעוטף עזה גם תחת אש כאשר היא בונה אלפי יחידות דירות גם במסגרת "מחיר למשתכן" והיא מתמודדת ועומדת בפני מכרזים ציבוריים כאשר הרשותה בדין תגרום לאובדן פרנסתה. הנאים מבקשים לשים את היקף העשייה אל מול היקף הכספי הנטענים בהליך זה וטענים כי לחברה יותר מ-40 פרויקטים במקביל, היא עוסקת גם בעשייה חברתית ומקפidea על תרבות לעובדייה. הנאים טוענו, כי החברה תומכת בקיימות ביחידת צה"לית (ס/2) ועסקה גם בפרויקטים של הקמה מחדש של המוסדות הציבוריים בגוש קטיף.

8. הנאים ביקשו לומר בפני בית הדין כי כל ההליך היה זר להם. הנאם 2 ציין כי כמנכ"ל הוא מבצע عشرות פרויקטים וגם אם היו תקלות, אלה אכן קורות, ככל מפקח מטעם משרד העבודה מוסר צו שיפור או מטיל קנס כספי. לטענתו, מעולם לא הוגש כתבי אישום בעבירות מסווג זה מה עוד שלא קרה דבר באתר. הנאם 2, ציין שלאחר דוח הביקור לائح אחריות, טיפול באתר באופן רציני, הכספי את כוח האדם בנושא בטיחות והכנס את החברה לתוכנית כוכבי בטיחות של המדינה אשר לחברת הוענק כוכב בטיחות בהצעינות. הנאם 2 מצין, כי חברות אחרות שהוציאו להם צווי סגירה ונפצעו ונרגעו עובדים אחרים באתרם, לא הוגש כלל כתבי אישום נגדם ולא ברור מה המנייע שהביא להגשת כתוב האישום במקורה דן. הנאם 2 חזר וצין כי החברה מעסיקה מאות משפחות ואף דואגת לשמר את העובדים הוותיקים הן לצורך חינוך הדור הצער והן מתווך ציונות ואכפתנות מהתושבי המקום וכי הרשותה בדין תגרום לאובדן ניכר. הנאם 3 הוסיף לדברים אלה.

הכרעה

.9. תיקון מס' 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**) קובע הוראות בדבר "הבנייה שיקול הדעת השיפוטי בענישה". הוראות סעיף 40ב לחוק העונשין קובעות כי העיקרון המנחה הוא **עיקרון הלהימה**, היינו, העונש יגזר מידת אשמו של העברי ומחומרת מעשו. יתר ההוראות מונוט מגנון תלת שלבי שעלה בדין לבחון על מנת לגוזר את העונש ההולם את העירה.

.10. **בשלב הראשון** יש לקבוע האם העבירות מהוות אירוע אחד או מספר אירועים נפרדים. **בשלב השני**, על בית הדין לקבוע את מתחם הענישה לכל אירוע בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה ואילו **בשלב השלישי**, על בית הדין לגוזר את העונש בתוך אותו המתחם בהתחשב בנסיבות שאין קשורות לעבירה (על 12/8641 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 5.8.13).

ריבוי עבירות - אירוע אחד או כמה אירועים

.11. בשלב הראשון, ובטרם נקבע את מתחם העונש ההולם, יש לקבוע אם העבירות שבנה הורשעו הנאים מהוות **AIROU ACHD AO CEMMA AIROUEIM NAFERDEIM**, כאמור בסעיף 40ג לחוק העונשין:

"(א) הרשייב בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות **AIROU ACHD**, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לAIROU COLO, ויגוזר עונש כולל לכל העבירות בשל אותו AIROU.

(ב) הרשייב בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות **CHEMA AIROUEIM**, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40g(a) לכל AIROU BENFERD, ולאחר מכן רשאי הוא לגוזר **UNOSH NAFERD LKOL AIROU AO UNOSH COLL LKOL AIROUEIM**; גוזר בית המשפט עונש נפרד לכל AIROU, יקבע את מידת החפיפה בין העונשים או הצבורותם.

(ג) בנסיבות העונש לפי סעיף זה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, במספר העבירות, בנסיבות ובדיקה ביןיהן, וישמר על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאים לבין סוג העונש, ואם גוזר עונש מאסר - לבין **TKOPFT HA MASER SHUL HA NASHM L'SHAT**". (הדגשה שלי - י.א.ש.).

.12. במקרה דנן מסכימה המאשימה כי מדובר באירוע אחד גם שלטענתה מדובר במעשים שונים. לעניין זה יש השלכה על שיעור הकנס המקסימלי. אכן, בכל אחת מהעבירות מדובר במספר יחידות עבירה ואולם אין מקום לפצלן שכן כל אחת מסווג האישומים הוא בבחינת מעשה אחד שארע踽 במועד אחד. משכך, יש להתייחס אליהן כמקשה אחת כאשר הפיצול אך על מנת להגדיל את שיעור הকנס המקסימלי, הוא מלאכותי (ראו הוראות סעיף 40ג לחוק העונשין; ראו גם ע"פ (ארצ) 57160-01-14 מדינת ישראל נ' **חודות הורים**, ניתן ביום 14.11.8).

קביעת מתחם הענישה

.13. בהתאם להוראות סעיף 40ג לחוק העונשין על בית הדין לקבוע "מתחם עונש הולם למשי העירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרונו המנחה" ולהתחשב לשם כך "בערך החברתי שנפגע מביצוע העירה, במידת הפגיעה בו, בנסיבות העינה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העירה כאמור בסעיף 40ט", הכוולות את הנזק שנגרם מביצוע העירה, הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העירה, מידת השליטה על מעשהו ועוד. כאשר מדובר בהטלת קנס כספי יש לקחת בחשבון גם את מצבו הכלכלי של הנאשם (סעיף 40ח לחוק העונשין).

.14. אשר **לערכים החברתיים המוגנים** - תכלייתן של הוראות תקנות הבטיחות בעבודה היא להבטיח את שלומם, בריאותם וسلامות גופם של העובדים בענף הבניין כך שעובד היוצא לעמל יומו יזכה לחזור לביתו עם ערב. דומה כי אין תכליית חשובה מזו של שמירה על שלמות הגוף ושמירת החיים (ראו בענין זה גם בג"ץ 5215/17 קו לעובד נ' משרד העבודה והרווחה (7.4.19); ע"א 7130/01 סולל בונה ותשתיות בע"מ נ' תנעמי (2003)).

בפרשת גוז קבע בית המשפט העליון כי:

"למרבה הצער, למרות החשיפה הציבורית לתאונות הרבות בענף הבניה ולתוצאות הטרגיות של תאונות אלה עדין יש המזוללים בהנחיות הבטיחות - דבר הגובה מחיר רב בחוי אדם.

...

תאונות אלה הגבותות חי אדם אין כורת המציאות או גזרה ממשיים, והן ממחישות את הצורך להקפיד הקפדה יתירה על קוצו של י"ד כלילי הבטיחות בענף הבניה אשר נדרש לשמור על שלומם וכיטחונם של העובדים בענף.
ענישה הולמת ומרתיעה בשל הפרת כללי הבטיחות נחוצה לשם הגברת ההרתעה שיש בה כדי לבטא את החומרה הרבה שיש לראות באירוע המציאות לכלילי הבטיחות בענף הבניה" (רע"פ 2327/19 גוז מרסלן אדווארד נ' מדינת ישראל נ' 19.5.19; להלן: פרשת גוז; הדגשה שלי - י.א.ש.).

כלל, בעבירות של אי שמירה על תקנות הבטיחות בעבודה, יש משום זלזול בעובד ובמסגרת קביעת מתחם העינה, בשקלית הערכים החברתיים יש ליתן משקל לעובדה כי מדובר באוכלוסייה המציה בעמדה חלה ומחובתו של בית הדין למנווע ניצולם לרעה ולהבטיח את שלומם. מדובר בערך חברתי בסיסי ומוגן מן הדרגה הראשונה כאשר גם כשלא נגרמת פגעה בפועל, עצם העמדת מבצע העבודה באתר בסיכון לפגיעה בחיו או בשלמות גופו היא פסולה (ראו בענין זה גם עפ' (ארצ) 1002/04 רזופול בע"מ נ' מדינת ישראל 6

27.3.06

15. אשר **לשיעור הקנס** - בדיקת מדיניות הענישה הנהוגה מעלה כי בתי הדין נגנו להטיל על מושיעים בעבירות שעוניין הפרת הוראות בטיחות בעובדה, עונשים הנעים בין **25% ל-50%** מהकנס המרבי (ראו תפ (ת"א) 57761-02-14 **מדינת ישראל נ' אפרידר יזמה והשקעות בע"מ** (17.11.16); תפ (ת"א) 44094-11-14 **מדינת ישראל נ' דבוש גל** (2.5.16); תפ (נצ') 4552-02-15 **מדינת ישראל נ' בר ובניו חברה לבניין ופיתוח בע"מ** (6.9.15); תפ (ב"ש) 21828-05-14 **מדינת ישראל נ' א.פ. פורמייקה סנטר 1998 בע"מ** (26.7.15). שיעור הקנס המרבי המוטל על עבירה של אי הצבת שלט במקום בולט עומד על סך של **14,400 ₪** ואילו שיעור הקנס המרבי לכל אחת מיחידות העבירה הנותרות (2 יחידות עבירה של העסקת עובדים בגובה לא חיבור לרמת בטיחות ו-5 יחידות עבירה של אי גידור משטחי עבודה) שבצדיה סכנה לחבלת גוף או מוות עומד על סך של **29,200 ₪**
16. אשר **לנסיבות הנסיבות בביצוע העבירה** - הנאשמים טוענו, כי מדובר באירוע שהתרחש לפני שנים רבות שההליך המשפטי הוגש בחולף שנתיים כאשר טרם הגשת כתוב האישום נעשתה ביקורת אחת ולא הוצאה צו בטיחות או הוטל קנס מינהלי וכי מדובר באכיפה ברורנית. הנאשמים גם טוענו כי לעובדים הונפק ציוד מגן וכי בהצטברות הנסיבות החל מעברים הנקי, המשך באפיון ההליכים משך ההיליך, מחדלי החקירה ופרק הזמן שחלף, יש מקום לביטול הרשותה. הנאשמים מוסיפים וטוענים כי אין מחלוקת שהמצב תוקן ומונו אנשי בטיחות נוספים כאשר העבירות לא חוזרו על עצמן ממועד הביקורת ועד היום.
17. ככל מדובר בעבירות שעשוות היו לגורם לעובדים ומטרת הדין היא למנוע סיכון של העובדים באתר הבניה ובמיוחד לאור אופי הפעולות המתבצעת בהם ובכך יש נסיבת לחומרה. מנגד, אין מחלוקת כי בפועל לא נגרם נזק לאיש כתוצאה מביצוע העבירות ועובדה זו עשויה להיות שיקול לקולא. עוד יש לזכור בחשבון כי הנאשמים 2-1 סיפקו לעובדים רתמות לעבודה בגובה ואולם לא פיקחו על השימוש בהם הלכה למעשה ובכך נפל פגם חמור במעשיהם. אשר לאי ביצוע הגידור, לא הבהיר האם המנייע לביצוע העבירה היה כלכלי גרידא או רשלנות חמורה, ואולם, לא ניתן כל הסבר לביצוע עבירה זו כאשר נקבע שהאחריות לכך הייתה מוטלת על כתפי הנאשם 3.
18. אשר **למצבם הכלכלי של הנאשמים** - לא טוענו הנאשמים דבר ואולם מ�סקרים שירות המבחן עולה כי הנאשם 3 עבר אירוע רפואי, החלהמו התארכה וכי הוא אינו עובד בעת זה.
19. אשר **למתחם הענישה ההולם** - לאחר שבדקתי את כלל נסיבות המקירה הנוכחי: את תכלית תקנות הבטיחות בעבודה שנעודה להגן על שלמות גופו של העובד בזמן עבודתו מחד גיסא, ואת העובדה כי מדובר בעבירות שנעברו בשנת **2016** כאשר מימי אז ועד היום לא נתען לקיומן של עבירות נוספות, מאידך גיסא, לאחר שבחנתי את מדיניות הענישה כעליה מגזר דין שניינו על ידי בתי הדין האזריים ובית הדין הארצי, לאחר שנתתי דעתתי לעובדה כי מדובר באירוע אחד הכולל מספר מעשים, ובהינתן מתחם הענישה המקבול בעבירות מהסוג שבן הורשו הנאשמים, - מצאת כי **מתחם העונש ההולם** עומד על **25% ל-50%** מהקנס המרבי.

מחקר, מתחם הכנס בגין העבירה של אי הצבת שלט במקום בולט עומד על **3,600 ₪ - 7,200 ₪**; ואילו מתחם הכנס בגין כל אחת מיחידות העבירה הנחותה (2) יחידות עבירה של העסקת עובדים בגובה ללא חיבור לרחתמת בטיחות ו-5 יחידות עבירה של אי גידור משטחי עבודה) שבצדיה סכנה לחבלת גוף או מוות עומד על **7,200 ₪ - 14,600 ₪**.

גזרת העונש

20. עתירתם של הנאים היה להיתר לביטול הרשותם ואיום המלצה שירות המבחן להסתפק בעבודה לתועלת הציבור.

21. הנאים כולם הופנו לקבלת תסוקיר שירות המבחן. אשר **לנאהמת 1** - הודיע שירות המבחן כי הוא אינו עורך ומגיש תסקרים הנוגעים ל>tagדים. אשר לנאים-2 הגיע שירות המבחן את התסקרים וכי שיפורתו להלן.

22. מתסוקיר שירות המבחן, עולה כי **הנאשם 2** הוא בעל חברת בניה כבן 50 שנים, נשוי ואב לארבעה ילדים, אשר החל לעבוד בחברה לצד אביו בעודו נער צעיר כאשר עוד היה מדובר בשיפורים אשר עם השנים התפתחה בחברה כפי שהיא היום. הנאהם 2 הוא בעל 18 שנים לימוד, בעל תואר ראשון בהנדסת בנין ותואר שני במנהל עסקים אשר ביצע שירות צבאי מלא חלקו קלוחם, נעדדר עבר פלילי. עוד עולה מהמתסוקיר כי הנאהם הוא הבכור במשפחה כאשר אחיו ואחיו מושלבים בחברה בתפקידים שונים.

כעולה מהמתסוקיר גם שהנאשם 2 הודה בעובדות כתוב האישום, הוא לקח אחריות חלקית על מעשיו כאשרטענו במרקם של ליקוי בטיחות בדרך כלל המפקחים מגישים צו שיפור ומאפשרים לחברת לתקן את הליקויים תוך זמן מוקצב ועל כן הופעת מהchalטה בדבר הגשת כתוב אישום. אשר לליקוי בטיחות, נתה הנאהם 2 להטיל את האחריות על עובדי השטח אשר לדבריו, כמו"ל, עשה כפי שביכולתו למנוע כשלים בטיחותיים, נתן לעובדים את הכלים הדורשים מתוך ציפייה שהשתמשו בהם. עם זאת, מתוך הבנה כי כשלים בטיחותיים עשויים להביא להשלכות חמורות ואף לפגיעה בח"י אדם, ציין כי הוא רואה בנושא בטיחות תחום חשוב וכי קיימות לדבורי שמיים בחברה דגש רב יותר על עניין בטיחות. עוד ציין במסגרת המתסוקיר כי בשנה וחצי אחרונות על אף ביקורת רבות שבוצעו באתר החברה, לא קיבלה החברה כל צווי בטיחות.

שירות המבחן התרשם כי אף שהנאשם נתה להシリיך את האחריות על אנשי השטח והתקשה בקבלת חלקו המלא באחריות, הרי שמדובר באדם בעל מאפיינים נורמטיביים ומתפרקדים, אינטיליגנטי בעל יכולות גבוהות אשר לאורך כל שנות חייו ניהל חיים שומרי חוק והוא נעדדר עבר פלילי וכי הוא שואף להמשיך בהתנהלות פרואקטיבית ולקדם את החברה בדרך ישירה תוך השקעה בתחוםים מסוימים כגון

הביטחות וכן הוא עושה בפועל.

שירות המבחן המליצ', לאור מאפייני אישיותו של הנאשם 2, היותו נעדר עבר פלילי ובעל מאפיינים נורמטיביים ועל מנת שלא לפגוע בדיינוי העצמי ותפיסת תפקידו כמנכ"ל החברה - על הטלת עונש בעל אפקט שיקומי שיש בו מסר חינוכי בתרומה לחברה בדמות צו חל"צ בהיקף של **100** שעות וזאת תוך הימנעות מהרשעה בדין.

23. אשר לנאשם 3 - מتسקיר שירות המבחן עולה, כי הוא בן **67** שנים, תושב שדרות, נשוי ואב ל-**5**, חלקם נושאים המק"מים משקי בית עצמאיים. לפני כשנה שבר את הירך, החלהתו התארכה וניכן למועד עירicת התסקיר, הנאשם לא שב לעבודה. הנאשם הוא בעל **12** שנות לימוד, ללא בגרות, שירות צבאי חלק, עקב נישואיו ביחיד התותחנים ובהמשך שירותו כ-**25** שנים ביחיד מילואים. לאחר שירותו הצבאי החל למדוד לתואר הנדסאי, אלומ בmasters למד ניהול עבודה בתחום הבניה ומאז הוא עוסק בתחום זה. הנאשם סיפר כי הורי חינכו אותו לקיום חי' משפחתי, חי' יושר ועובדת, יש לו **4** אחים כאשר הוא הילד הרביעי במשפחה, אחיו מק"מים אורח חיים נורמטיבי ללא מעורבות בפליליים וקיים דאגה ועזרה הדדיות במשפחה וקשרים קרובים עם אחיו. מהतסקיר עולה, כי לנאשם 3, אין הרשות בפליליים.

אשר לעבירה הנוכחית עולה מהتسκיר שהנאשם 3 התקשה לקחת אחריות מלאה על ביצועה ומסר כי הפקחים הגיעו לבדוק את האטר שבו עבד בדיק זמן ארוחת הצהרים של העובדים, והוא התקשה להבין במה בדיק הוא מואשם ונטה להשליך את מרבית האחריות על אחרים. הנאשם 3 הביע הבנה מסוימת לליקויים שנמצאו ולסיכון הקאים בשל ליקויים אלה ומסר כי היה אמור להיות לו עוזר מנהל עבודה שהוא אמר לסייע לו לבצע באופן מיטיב יותר את עבודותנו.

שירות המבחן התרשם, כי מדובר באדם בעל יכולות תפקוד תקינות אשר לאורך חייו קיים אורח חיים נורמטיבי ושומר חוק, החזיק בערכים ועמדות פרואקטיביים וimbued מוטיבציה להמשך אורח חיים תקין תוך השתלבות מחדש בשוק התעסוקה בתחום ניהול שטחי עבודה בבניין.

שירות המבחן המליצ', לאור אורח חייו הנורמטיבי של הנאשם 3 לאורך חייו, לאור שאיפותו להמשך התנהלות תקינה, גילו שאינו צער ורצוינו להשתלב מחדש בשוק התעסוקה, לאור העדר רישום פלילי והיותו בעל מוטיבציה לבצע צו שירות לרווחת הציבור באפקט ענישה שיקומי שיש בו מסר חינוכי ותרומה לחברה ועל מנת שלא לפגוע בדיוני העצמי והగברי - על הטלת עונש בעל אפקט שיקומי שיש בו מסר חינוכי בתרומה לחברה בדמות צו חל"צ בהיקף של **100** שעות וזאת תוך הימנעות מהרשעה בדין.

24. בפרש גוז בבחן בית המשפט העליון את האפשרות של הימנעות מהרשעה בעבירות של הפרת הוראות פקודת הביטוחות בעבודה וקבע כי:

"יש להימנע מהרשעת נאשם ככל שמתקיים שני תנאים מctrבים - האחד, כי הרשותו של הנאשם צפיה לפגעה חמורה בשיקומו או בעtidו, והשני כי סוג העבירה, על רקע נסיבות המקרה, מאפשר לוותר על הרשותה מבלי לפגוע באופן מהותי ביתר שיקולי הענישה (ראו למשל: ע"פ 5446/15 חnimov נ' מדינת ישראל (3.3.2013); ע"פ 8528/12 צפורה נ' מדינת ישראל (3.3.2016)).

אצין גם כי ההלכה הפסוכה בנושא מאזנת לטעמי באופן מדויק בין מכלול שיקולי הענישה, וביניהם עיקרון הגמול, ובצדק מותירה את אי הרשותו של הנאשם כחריג לכלל הרחוב לפיו מקום בו הוכחה אשמתו של אדם - יש להרשו".

עוד קבע בית המשפט העליון בפרשת גוז כי יש צורך בענישה מرتיעה בשל הפרת כללי הבתייחות.

.25 לאחר שקלטי את כלל הנסיבות בתיק זה ואת תסוקור שירות המבחן לרבות המלצהו, לא מצאתי כי ניתן להימנע מהרשעת הנאים. בהינתן כי סוג העבירה הוא פגעה בערכם המוגן ביותר בספר החוקים והוא שלמות גופו ושמירה על חייו של האדם העובד, דומה כי הימנענות מהרשעה תיעשה במקרים חריגים ביותר. לא מצאתי, כי המקרה דין עולה עם החריג הנדרש. גם שטענת הנאים שלפיה לא חזו על העבירה ושיפרו את השמירה על בטיחות העובדים באתרים, לא נסתרה, עיון בתסוקרי שירות המבחן מעלה כי שני הנאים התקשו לשאת בחלקו באחריות לביצוע העבירות, כך הנאשם 2 נתה להשליך את האחריות על אנשי השטח ואילו הנאשם 3 אף הוא הטיל את האחריות על אחרים. שלא מצאתי כי הרשותה עשויה לפגוע פגעה חמורה בשיקום או בעtidו של מי מהנאים מחד ובshalleral הערכיהם המוגנים ובעיקר שמירה על שלמות גופם של האנשים שעבדו תחת הנאים והוא נתונים לאחריותם מайдך, לא מצאתי מקום לביטול הרשותה. עוד אוסף כי בכל הנוגע לטענות הנאים לעניין אכיפה ברורנית וכיו"ב, הרי שטענות אלה נדחו במסגרת הכרעת הדיון.

.26 כאמור, לאחר קביעת מתחם הענישה לעבירה, על בית המשפט לקבוע את העונש המתאים לעבירה במסגרת אותו מתחם, בהתאם לנסיבות שאין קשרות לביצוע העבירה - נסיבותו האישיות של הנאשם, ובهن הנזקים שנגרמו לנאם כתוצאה מהרשעתו, הפגיעה של העונש בנאם ומשפחותו, נטילת אחריות על ידי הנאשם על מעשיו ומאמציו לתקן תוצאות העבירה, נסיבות חייו ככל שהיא להם השפעה על ביצוע מעשה העבירה, עברו הפלילי של הנאשם, הטענות החיוות של הנאשם ותרומתו לחברה, הטענות רשות אכיפת החוק וחלוף הזמן מביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין).

.27 לאחר שבחןתי את חומרת הנסיבות שבין הרשותה **הנאשמה 1**, את כלל העבירות שעוניין העסקת עובדים תוך התעלמות מהנסיבות העומדות לשלמות גופם ואת מתחם העונש ההולם, מצאתי כי גם שהקנס המקסימלי עומד על **72,800 ₪**, בהינתן כי מדובר בהרשעתה הראשונה, יש להעמיד את הקנס המוטל על הנאשמה 1 על סך של **20,000 ₪**.

אשר לנאשם 2 - בהתחשב בחלוף הזמן, בהעדר עבר פלילי, ובכך שלא חזר על מעשיו. בהתחשב בתרומתו החיובית לחברה שהוא חי, בנסיבותיו האישיות, בנסיבות המקירה הנוכחי, על יסוד עיקרונו הילימה ומtower איזון כלל השיקולים הרלוונטיים לחומרא ולקולא, בבואי לשקל את העונש המתאים **לנאשם 2**, בגין אי הצבת השלט ובгин שתי יחידות עבירה של הפרת חובת פיקוח ואי נקיטה באמצעות סבירים למניעת עבירה של העסקת עובדים בגובה ללא חיבור לתרמת בטיחות, מצאת כי יש להטיל עליו קנס בסך של **15,000 ₪**.

אשר לנאשם 3 - בהתחשב בחלוף הזמן, בהעדר עבר פלילי, בהתחשב בתרומתו החיובית לחברה ומשלקחתי בחשבון את גילו, מצבו הבריאותי ואת רצונו להשתלב מחדש בשוק העבודה, בנסיבות המקירה הנוכחי, על יסוד עיקרונו הילימה ומtower איזון כלל השיקולים הרלוונטיים לחומרא ולקולא, בבואי לשקל את העונש המתאים **لנאשם 3**, בגין אחוריותו כמנהל עבודה ל-5 יחידות עבירה של אי גידור משטחי העבודה, מצאת כי יש להטיל עליו קנס כולל בסך של **20,000 ₪**.

.28. בהתחשב כאמור, הנני דנה את הנאים לעונשים הבאים:-

- א. על הנואשת 1 מוטל קנס בשיעור כולל של **20,000 ₪**.
- ב. על הנואם 2 מוטל קנס בשיעור כולל של **15,000 ₪**.
- ג. על הנואם 3 מוטל קנס בשיעור כולל של **20,000 ₪**.

הקנסות ישולם בתשלומים חודשיים שווים ורכזופים בסך של **5,000 ₪** בחודש (לכל אחד מהנאשמים) שהראשון בהם ישולם עד ליום **20.10.22** והיתר באופן רצוף ב-20 לכל חודש עוקב.

. ד. הנאים יחתמו על התcheinות שלא לעבור על העבירות שבahn הורשו וזאת למשך שלוש שנים מהיום. היה ותבוצע עבירה כאמור, יחויבו הנאים או מי מהם באופן מיד וללא תנאי בסך של **29,200 ₪** לכל עבירה. החתימה על התcheinות תעשה תוך 15 יום ממועד מתן גזר הדין.

.29. בהסכמה הצדדים, גזר הדין ישלח אליהם באמצעות הדואר.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ז אב תשפ"ב, 24 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.

